

deres Penge; men hvis en fattig, stakkels, arm, elendig Person stjæler eller bedrager for en Krones Penge for at klæde sig eller for at møtte sig eller sine Børn, saa kan vedkommende Dommer ikke fritage hende; saa skal han dømme hende, og hvis hun tidligere er dømt f. Eks. til 2 eller 3 Aars Tugthus, saa faar hun sine reglementerede 4 Aars Tugthus. Det er saa indlysende, at vor Straffelov er forældet og ganske oprørende i sin Fuldbyrdelesmaade. Men desværre kunne de mange Mennesker, der blive dømt i Henhold til dens Vilkaarlighed, ikke klage deres Nød, for kunde de det — kunde de raabe Samfundet op —, saa tvivler jeg ikke om, at saa vilde vi allerede for mange Aar tilbage være skredne til en Forandring af vor Straffelov.

Jeg skal, inden jeg slutter, rette det Spørgsmaal til Justitsministeren, om vi fra hans Side kunne vente — jeg ser ganske bort fra det Forslag, der foreligger her, og som vi nu skulle til at stemme om — i næste Rigsdagssamling at faa forelagt et Forslag til Revision af vor Straffelov, enten helt eller delvis.

Marott: Den højtærede Justitsminister udtalte før, at naar vi i Odense kunde tilbyde Kasernen til Staten for 250,000 Kr., skønt den blev vurderet til 500,000, saa viste det, eller saa kunde det tyde paa, at vi ikke havde noget særligt Krav paa Erstatning i Anledning af Garnisonens Flytning. Jeg forstaaar slet ikke denne Betragtning. Naar vi tilbyde Staten Rytteretablisementet for 250,000 Kr., saa gøre vi det, fordi vi derved ville bringe et Offer og derved gøre det muligt at faa Strafanstalten anlagt i Odense, vi betragte Strafanstalten som en Godtgørelse, fordi vi slog af paa Kasernen. Selvfølgelig er den meget mere værd. I øvrigt skal jeg sige til den højtærede Minister, at vor Erstatningsfordring angaaende Kasernen nok skal blive formet og begrundet paa en solid Maade, naar den Tid kommer, da vi indsende den til den høje Regering.

Dernæst behagede det den højtærede Minister at slaa meget stærkt om sig med forskellige Sigtelser mod mig i Anledning af mine Udtalelser i Eftermiddags. Den højtærede Justitsminister brugte Udtryk som „Usandfærdighed“, „løse Paastande“ og „ikke Spor af Grundlag“ o. s. v. Jeg tror, at jeg for mine Udtalelser i Eftermiddags havde et godt Grundlag, og jeg skal paatage mig at bevise det. Naar den højtærede Minister var saa heftig nu i Aften, skal jeg sige, at f. Eks. Rigsrets-

dommen viste jo ogsaa, at den højtærede Minister ikke altid har haft det rigtige Grundlag for, hvad der maatte betragtes som Lov og Ret her i Landet. Om de Tilfælde, som det ærede Medlem for Aarhus 2den Valgkreds (Sabroe) omtalte, paastod den højtærede Minister, at jeg ikke havde refereret dem rigtigt og ikke draget den fornuftige Slutning deraf, som man kunde, og som det ærede Medlem fra Aarhus havde gjort. Men det er jo fuldkommen forkert, hvad den højtærede Minister der siger. Jeg fremhævede ligesom det ærede Medlem fra Aarhus nordre, at disse to Mennesker vare blævne dømt til Forbedringshuset, og det var netop det, jeg vilde anføre for at vise, hvorledes man her i Landet hensynsløst dømmer saadanne Smaaforbrydere, Folk, der have gjort sig skyldige i rene Bagateller, hvorledes de blive haardt straffede fra Domstolens Side. Det er jo rigtigt, at de bleve be-naadede, og det er ogsaa det, jeg i høj Grad har gjort gældende i Eftermiddags, at det vilde være et af de bedste Midler til at afhjælpe Fængselsnøden. (Afbrydelse af Kr. Jensen). Ja, siger det ærede Medlem fra Bogense (Kr. Jensen), en fornuftig og forsvarlig Anvendelse af Benaadningssystemet er ganske rigtig og maa være et udmærket Middel til at forhindre Fængselsnøden. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Justitsminister — det vil jeg i alt Fald foreløbigt haabe — er enig med mig deri.

Endvidere talte jeg om den unge Mand her i København, som har siddet i 6 Maaneders Varetægtsfængsel, og jeg refererede den Sag paa Grundlag af Faderens Klage til Justitsministeriet. Denne Sag blev jo sluttet, uden at det lykkedes den paagældende Assessor at vriste nogen Tilstaaelse ud af vedkommende anholdte. Denne fastholdt til det sidste sin Uskyldighed. Det drejede sig ogsaa i dette Tilfælde om rene Bagateller. I Faderens Klage fremhæves det, hvorledes andre store Forbrydere — der nævnes Bankdirektør H. P. Hansen, Hamburger, Mollerup o. s. v. — ere paa fri Fod, medens deres Sag foretages ved Domstolen, hvorimod en saadan fattig Djævel, som har Kone og Børn hjemme og intet har at leve af, bliver holdt i Varetægtsfængsel i ca. 1/2 Aar. Det kan ikke nytte, at Justitsministeren farer op imod mig, fordi jeg tillader mig [at nævne dette. Det er meget muligt, at den højtærede Justitsminister ikke kan gribe ind i saadanne Tilfælde, men jeg forbeholder mig i alt Fald